

at eg ekki fekk eina mynd af teimum; það var ein herlig sjón!

Thailand er kent fyrir sínar smáu oyggjar við hvítum ströndum og bláum havi, men hesar söu vit önkni til. Vit höfdu frammanundan avgjört, at vit tímdu ekki at brúka tíð uppá at fara til hesi ferðafólkastöð, tí vit vildu heldur siggja tey meira óröðu stöðini. Vit fóru tó ein lítlan túr út til eina av kendastu ströndunum, nevniliga Raleigh Beach. Har úti kostaði alt það trýfaldada av vanligu prísunum, og vit söu bara myrkrabrún ung fólk, ið hugnaðu sær á sandinum ella við barrina. Vit fóru víðari alt fyrri eitt.

Malaysia

Tann 23. nov komu vit til Malaysia. Vit fóru beinleiðis til oynna Penang, ið liggur við vestsíðuna. Eystursíðan av Malaysia er í lötum mitt í monsunini, so hagar hövdu vit ongan hug at fara. Bussferðin úr Thailandi til Malaysia var sera áhugaverð, tí beinanvegin vit komu suður um markið, broyttist landslagið. Alt tyktist at vera meira skipað og «ruddiligt», men hetta komst kanska av, at nú var alt akrar og ekki bara jungla fram við veginum. Tá vit hövdu koyrt eina løtu hövdu vit okkara fyrsta møti við „The rainy season“. Vit koyrdu inn í eitt æl, og tað OYSREGNAÐI so illa, at tað dryppaði úr airconditionini. Malaysia liggur í tveimum pørtum, um so-leiðis kann sigast. 40% av landinum er í forlongisli av Thailandi, og restin er norðari partur av Borneo. Í búgvatalið er 19,5 mio, og tað fyrsta vit lögdu til merkis, var hvussu óröfvi tey söu út í mun til thailendsku fólkinu. Á ein hátt hildu vit tey siggja meira indisk út, og ein stóru partur av fólkinum er eisini indiskur. Annars er ein stóru partur eisini kinesiskur, malay og so eitt sindur av uppruna-fólki úr ættarbólkunum á Borneo. So lögdi tað ljóðar, so búgva 85% av fólkinum á fastlandinum, meðan bert 15% úti á Borneo. Tíverri hava vit sum áðurnevnt ikki so góða tíð, so ikki var møguligt at fara til Borneo. Hetta hevði helst verið eitt størri upplivilsi, men so verður tað eina aðru ferð.

Penang

Sum sagt komu vit til oynna Penang, og næsta dagin fóru vit út til eitt, tey kalla slangutemplið. Vit hövdu høyr, at her skuldi vera fult av livandi slangum, ið «slangaðu» sær runt um í templinum. Templið sjálvt var lítið, minni enn vit hövdu væntað, men vit funnu slangurnar. Hetta slagið av slangum gjørdist ikki meir enn ein metur til longdar, men tær vóru eitrandi hóast tað. Har vóru bert nakrar fáar slangur hendan dagin, so vit fóru eitt sindur vónsvikin, men ein maður segði okkum, at vit fóru

óheppin, tí um høgtíðirnar vóru nógv fleiri. Upprunin til templið var, at ein maður kom til Penang við standmynd av einum gudi, og við hjálp av hesi standmynd gróddi hann sjúk. Einaferð hevði hann grótt ein ríkan mann, ið hevði eina ókenda sjúku, og í takksemi lat maðurin so byggja eitt tempul til standmyndina. Tá templið var liðugt bygt, byrjaðu hesar slangurnar at krúpa inn hagar uttan nakra orsök, og líka síðani hava tær liva har. Hverja høgtíð gera tær fleiri, og ongin dugir at siga, hvaðani tær koma. Hetta ljóðar sera mystiskt, men vit hava prestarnar undir illgruna fyrri at halda stýr á mongdini av slangum.

Ein annan dagin fóru vit niðan á eitt lítið fjall, har tú so kanst siggja út yvir alla oynna, og inn á fastlandið eisini. Hesaferð fóru vit ikki til gongu, men við einum sporvogni, ið koyrði líka niðan. Hann koyrði beint niðan gjøgnum ta brøttu lóðina, og vit hildu allatíðina at kaðalin fór at slitna, og vit fóru við fúkandi ferð omanafur, men hann helt. Henda útsiktin var ikki tað sama sum hinaferð í Nepal. Nú söu vit háhús aftaná háhús, og inni á fastlandinum - meira háhús. Munur var á. Og vit fóru samd í, at fjøllini áttu munin.

Kuala Lumpur

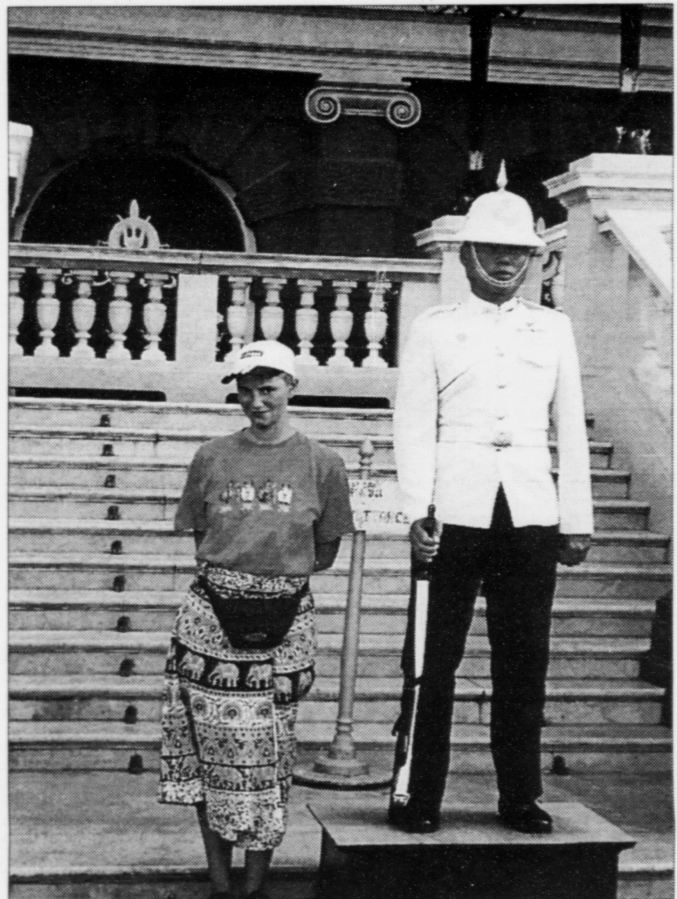
Aftaná at hava verið nakrar dagar á Penang, hildu vit, at tíð var at fara víðari, og næsta steðgistað gjørdist Kuala Lumpur, hövuðsstaðurin í Malaysia. Vit komu til býin á miðjari nátt, og øll gistingarhúsin vóru full. (Ljóðar sum ein ávís jolasaga?) Vit fingtu tó einki fjós, men eitt yvirdyrt hotell, har kamarið hevði aircon., sjónvarp, kølskáp, sjónvarp og entá baðkar á wc'num. Vit svóvu út á seinnapartin, og so fóru vit at hyggja okkum runt í KL. Fyrsti trupulleikin var at koma inn í býin, tí hotellið lá heldur uttarlaga. Vit fingtu at vita, hvør bussur fór hagar; tað var lætt nokk. Verri var tá vit komu inn í býin. Vit ætlaðu okkum at siggja handilsøkið í býnum, ið m.a. hevur heimsins hægsta bygning, KL City Center. Vit spurdu tríggar bussførarar um leiðbeining, men ikki ein kundi greiða okkum frá. Hetta var heldur hugstoytandi. Vit royndu at finna staðið á kortinum, men okkara kort var ov lítið. Staðið var ikki á kortinum. Har var einki at gera uttan at venda nösini heimaftur, og vit tímdu ikki at fjasa við bussarnar, so vit gingu heim. Omaná alt hatta tveitið við gistingarhúsi og bussum, tímdu vit ikki meir við KL, so næsta dagin pakkaðu vit saman aftur, og fóru víðari. Vit eru samd í,

at hesir verðinsbýir eru ikki nakað fyrri okkum bygðafrell úr Føroyum.

Melakka

Seinasta stað í Malaysia vit vitjaðu, var havnarbýurin, Melakka. Hendan býin dæmdu okkum stak væl, og hann var tann mest áhuga-verði higartil. Soga hansara gongur langt aftur í tíðina, tí hann hevur altíð verið miðdepil fyrri handil í suðureystur Asia. Hann hevur verið á hollendskum, portugisiskum og enskum hondum, og hetta setur stórán dóm á býin. Serliga hollendarar gjørdu nógv burtúr at byggja hús og kirkjur, og tí standa hesar typisku hollendsku myllurnar við blómum rundanum, ymsastaðni. Beint við tað, ið fyrr var áarbakk-in, er ein heggjur, og á hesum bygdu portugisar einaferð eina kirkju. Hon bleiv síðan bumbað av hollendarum, og í dag er bert sjálvur múrin eftir. Hann minnur ikki sørt um kirkjubómurin, men er nakrar ferðir hundrad ár yngri. Býurin varð fyrst hertikin av portugisum í 1511, tí hann hevði so stórán tyding fyrri handilsrutuna cystureftir. Portugisar hövdu ilt við at halda býin, so teir bygdu eitt stórt fort við áarbakkkan. Seinni gjørdu teir eisini ein múr rundanum allan hegggin, og tá so hollendar í 1641 fingtu áhuga fyrri býnum, tók tað teimum átta mánaðir at taka hann. Teir tóku yvir og bygdu múrin og borgina uppafur, men tá fraklendingar í 1795 hertóku Holland, fór býurin í enskar hendur fyrribils. Hollendar hildu, at býin fór at verða ógjørligur at taka, so teir tóku og oyðilögdu múrin og fortið, aðrenn teir fóru heim. Ein enskur herovasti kom í evstu løtu og fekk bjargað sjálvari høvðsingingdini til fortið, og hon stendur eftir tann dag í dag.

Tann gamli býarparturin

Halla framman fyrri kongaborgini i Bangkok

er bygður av ljósareyðum múrsteinum, ið sigast at verða komnir heilt úr Hollandi. Tað tyktist heldur strævið at taka og flyta allar músteinarnar allan handan langa veg, men ein giting er, at skipini førdu vörur heim til Europa, og fyrri at skipini ikki skuldu vera ov løtt á veg útafur, lastaðu teir tey við múrsteinum. Tað

er sera vakurt at siggja øll hesi ljósareyðu húsin fram við høvuðsvegnum.

Vit fóru í Melakka í nakrar dagar, og tíðin fleyg avstað, tí tað var so áhugavert. Hagani fóru vit suður til Singapore. Tað kemur ikki við hesaferð. Nú nærkast jólam heima hjá tykkum, og vit vilja ynskja tykkum øllum - vinum, familju, kenn-

ingum og lesarum Sosialins eini gleðilig jól og gott nýggjár. Vit koma væntandi at vera á Bali ella Lombok í Indonesia, á jólam, men í góðveðrinum fara vit helst hóast alt at sakna jólini har heima.

Halla og John

Tú mótir mongum øðrum fjakkarum á slíkari ferð